RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 81.391 van 28 juni 1999
in de zaak A. 77.532/VII-16.435.

In zake : de b.v.b.a. HIMAVAN,
die woonplaats kiest bij
avocaat B. NAEYAERT,
kantoor houdende te TORHOUT,
Aartrijkestraat 38

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaten G. MARTYN en P. DE JONCKHEERE,
kantoor houdende te AVELGEM,
Doorniksesteenweg 82.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de b.v.b.a. HIMAVAN op 13 februari 1998 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 17 december 1997 van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling waarbij het beroep van de Vlaamse Land-maatschappij tegen het besluit van 12 juni 1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende het verlenen aan verzoekster van de milieuvergunning tot het veranderen van haar inrichting, gelegen te Langemark (Langemark-Poelkapelle) door uitbreiding met 5.500 kalkoenen en vermindering met 100 mestvarkens en 26 runderen, gegrond wordt verklaard en die verandering geweigerd;

Gelet op het arrest nr. 74.677 van 25 juni 1998 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt bevolen;

Gezien het verzoek tot voortzetting van de procedure van 24 juli 1998;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de beschikking van 26 januari 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 7 mei 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 juni 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. NAEYAERT, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat G. MARTYN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. <u>Feiten</u>

Overwegende dat de volgende feitelijke gegevens van belang zijn :

1.1. Op 12 juni 1997 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen de hogergenoemde vergunning.

1.2. Op 9 juli 1997 tekent de Vlaamse Landmaatschappij beroep aan tegen de verleende vergunning.

Het beroep wordt op 14 juli 1997 door de verwerende partij ontvangen.

1.3. Volgens de verwerende partij werd de Vlaamse Landmaatschappij er door haar telefonisch op gewezen dat het beroepschrift werd ondertekend "in opdracht van" de bevoegde ambtenaar, door een andere ambtenaar.

1.4. Op 16 juli 1997 stuurt de Vlaamse Landmaatschappij naar de verwerende partij een kopie van het beroepen besluit en van het attest van betekening ervan.

Tevens wordt een "nieuw", doch identiek, beroepschrift opgestuurd, met dezelfde dagtekening 9 juli, maar ditmaal ondertekend door de bevoegde ambtenaar zelf.

Dit "nieuw" beroepschrift wordt ontvangen op 18 juli 1997.

1.5. Op 29 juli 1997 wordt het beroep ter kennis gebracht van de verzoekende partij.

In die brief wordt gesteld dat de behandelingstermijn aanvangt "op de datum van ontvangst van voormeld beroep, zijnde 18 juli 1997".

1.6. Het bestreden besluit wordt genomen op 17 december 1997;

2. Gegrondheid van het beroep

2.1. Standpunten van de partijen

Overwegende dat deze als volgt kunnen worden weergegeven :

In haar **eerste middel** voert de verzoekende partij onder meer de schending aan van artikel 25, § 2, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (milieuvergunningsdecreet).

Zij betoogt dat het beroep van de Vlaamse Landmaatschappij tegen het deputatiebesluit van 12 juni 1997 op 14 juli 1997 werd ontvangen door de verwerende partij, en dat het bestreden besluit derhalve buiten de in het vermelde artikel van het milieuvergunningsdecreet voorgeschreven vervaltermijn is genomen.

De verwerende partij repliceert in haar **memorie van antwoord** dat zij geen uitspraak heeft gedaan over het beroepschrift dat werd ontvangen op 14 juli 1997, dat was ondertekend door een daartoe niet bevoegde ambtenaar, doch over het beroepschrift ontvangen op 18 juli 1997, dat wel door de bevoegde ambtenaar was ondertekend.

Bijgevolg is de beslissingstermijn pas beginnen te lopen vanaf 18 juli 1997 en werd het bestreden besluit tijdig genomen.

De verzoekende partij **wederantwoordt** dat beide beroepschriften werden ondertekend door dezelfde, bevoegde ambtenaar.

Bovendien kan de ondertekening van het beroepschrift wel een weerslag hebben op de ontvankelijkheid daarvan, maar niet op de datum van ontvangst.

Zij wijst er op dat het beroepschrift nooit onontvankelijk werd verklaard en dat het bestreden besluit uitdrukkelijk verwijst naar het beroepschrift

ontvangen op 14 juli 1997, zonder dat een ander beroepschrift wordt vermeld.

In haar **laatste memorie** stelt de **verwerende partij** dat het "eerste" beroepschrift waarnaar de verzoekende partij verwijst en dat ook door de bevoegde ambtenaar werd ondertekend, een "geantidateerd" stuk betreft, waarvan de laatstgenoemde partij niet aantoont dat het op 9 juli 1997 "effectief" is verstuurd.

Zij herhaalt dat het beroep ondertekend door een daartoe niet bevoegd ambtenaar, "nietig" is. Zij meent dan ook dat het bestreden besluit verkeerdelijk stelt dat het beroep ontvangen werd op 14 juli 1997.

Zij wijst er ten slotte op dat het bestreden besluit ook stelt dat de behandelingstermijn aanving op 18 juli 1997, en dat, indien de verzoekende partij het daar niet mee eens was, zij dit "toen" diende te betwisten, zodat een eventuele nietigheid "gedekt" is door de "stilzwijgende aanvaarding";

2.2. Bespreking

Overwegende dat het **middel gegrond** is om de volgende redenen :

Artikel 25, § 2, van het milieuvergunningsdecreet bepaalt :

> "Indien in eerste aanleg een vergunning werd verleend en er beroep werd ingediend door de gouverneur, het college van burgemeester en schepenen of de adviesverlenende overheidsorganen wordt, bij het verstrijken van de vastgestelde of de verlengde termijn in beroep, de schorsing bedoeld in artikel 24, § 3, van rechtswege opgeheven en wordt de in eerste aanleg verleende vergunning geacht definitief te zijn".

Luidens artikel 23, § 2, van datzelfde decreet, dient in een geval als het voorliggende door de verwerende partij uitspraak te zijn gedaan "binnen een

termijn van vijf maanden na ontvangst van het beroepschrift".

Er wordt niet betwist dat het eerste beroepschrift door de verwerende partij werd ontvangen op 14 juli 1997.

Dit wordt ook met zoveel woorden in de aanhef van het bestreden besluit vermeld.

Uit niets blijkt, en evenmin wordt aangevoerd, dat dit beroep nadien werd ingetrokken door de Vlaamse Landmaatschappij. Er werd alleen gepoogd -zacht uitgedrukt op weinig orthodoxe wijze- een vermeende procedurefout nog recht te zetten.

In de veronderstelling dat het beroepschrift dat ontvangen werd op 14 juli 1997 door een andere ambtenaar van de Vlaamse Landmaatschappij dan de daartoe bevoegde ambtenaar werd ondertekend, kon dit enkel tot gevolg hebben dat het beroep door de verwerende partij onontvankelijk moest worden verklaard.

Uit het niet reageren door de verzoekende partij op de melding van de verwerende partij dat de behandelingstermijn aanving op 18 juli 1997 blijkt niet dat de eerstbedoelde partij dat standpunt stilzwijgend heeft aanvaard.

Evenmin heeft dat "niet reageren" tot gevolg dat de regel vervat in artikel 25, § 2, van het milieuvergunningsdecreet buiten werking zou zijn gesteld en de begane onwettigheid zou zijn "gedekt".

Het bestreden besluit werd dus laattijdig, want meer dan vijf maanden na het ontvangen van het eerste -weze het ontvankelijk of onontvankelijk- beroepschrift genomen zodat, krachtens artikel 25, § 2, de in eerste aanleg verleende vergunning van rechtswege geacht wordt definitief te zijn.

Omwille van de duidelijkheid in het rechtsverkeer past het de bestreden beslissing te vernietigen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 17 december 1997 van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling waarbij het beroep van de Vlaamse Landmaatschappij tegen het besluit van 12 juni 1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende het verlenen aan de b.v.b.a. HIMAVAN van de milieuvergunning tot het veranderen van haar inrichting, gelegen te Langemark (Langemark-Poelkapelle) door uitbreiding met 5.500 kalkoenen en vermindering met 100 mestvarkens en 26 runderen, gegrond wordt verklaard en die verandering geweigerd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op zevenduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van het annulatieberoep, bepaald op zevenduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig juni 1900 negenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **M.-R. BRACKE.**